

**Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-373/06 P,
C-379/06 P και C-382/06 P**

Thomas Flaherty κ.λπ.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Αίτηση αναιρέσεως — Μέτρα διατήρησης των αλιευτικών πόρων
— Αναδιάρθρωση του τομέα της αλιείας — Αιτήσεις αυξήσεως
των στόχων χωρητικότητας του προγράμματος επαγγελματικού
προσανατολισμού ΠΠΠ IV — Απόρριψη της αιτήσεως»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston της 11ης Δεκεμβρίου 2007 . . . I - 2653

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Απριλίου 2008 I - 2665

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Προϋπόθεση υπαρκτού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος
(Άρθρο 230 ΕΚ· απόφαση 97/413 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2' αποφάσεις της Επιτροπής 98/125, παράρτημα, σημείο 3.3, και 2003/245)

2. *Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά*
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· απόφαση 2003/245 της Επιτροπής)
3. *Αλιεία — Κοινή διαρθρωτική πολιτική — Πολυετή προγράμματα προσανατολισμού*
(Απόφαση 97/413 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2· απόφαση 2003/245 της Επιτροπής)

1. Το έννομο συμφέρον του αναιρεσιόντος πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του αντικείμενου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεώς της, άλλως η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη. Το εν λόγω αντικείμενο της διαφοράς πρέπει να διατηρείται, όπως και το έννομο συμφέρον, μέχρι την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως παρέλκει η έκδοση αποφάσεως, πράγμα που προϋποθέτει ότι η αναίρεση μπορεί, με το αποτέλεσμά της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε.

98/125, για την έγκριση πολυετούς προγράμματος προσανατολισμού του αλιευτικού στόλου της Ιρλανδίας για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001 σαφώς νομιμοποιείται να ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως περί μη χορηγήσεως της αντίστοιχης εγκρίσεως.

Συναφώς, οποιοσδήποτε ζητεί, τηρώντας τους συναφείς εφαρμοστέους κανόνες, αύξηση χωρητικότητας ορισμένων αλιευτικών σκαφών λόγω βελτιώσεων ασφαλείας που προκύπτουν από τη ναυπήγηση σκάφους αντικαταστάσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους, και του σημείου 3.3 του παραρτήματος της αποφάσεως

Η ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως της ζητηθείσας εγκρίσεως έχει, πράγματι, ως συνέπεια, για όλους εκείνους των οποίων οι αιτήσεις απορρίφθηκαν, ότι η χορήγηση εγκρίσεως είναι εκ νέου δυνατή κατόπιν νέας εξετάσεως των αιτήσεων αυτών στην οποία υποχρεούται να προβεί η Επιτροπή. Η έγκριση, εφόσον δοθεί, συνεπάγεται ότι μπορούν να γίνουν όλες οι ενέργειες που υπολείπονται για να πραγματοποιηθεί ή να χρησιμοποιηθεί η αυξημένη χωρητικότητα ασφαλείας τηρουμένων των προϋποθέσεων και των προθεσμιών που είναι ενδεχομένως εφαρμοστέες.

Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι αναιρεσιόντες δεν νομιμοποιούνταν ενεργητικώς για τον λόγο ότι, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, δεν είχαν προβεί στη ναυπήγηση των σκαφών που περιλαμβάνονται στο παράρτημά της II, οπότε, κατά την ημερομηνία αυτή, δεν ήσαν κύριοι.

(βλ. σκέψεις 25, 32-34)

2. Τα υποκείμενα δικαίου που δεν είναι αποδέκτες μιας αποφάσεως μπορούν να επικαλεστούν ότι η εν λόγω απόφαση τα αφορά ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της αποφάσεως.

Συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόφαση δεν αφορούσε ατομικά τους αναιρεσιόντες για τον λόγο ότι, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως 2003/245/ΕΚ, για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των

δώδεκα μέτρων της Επιτροπής, δεν είχαν ναυπηγήσει τα σκάφη που παρατίθενται στο παράρτημά της II, εφόσον είχαν υποβάλει ατομικές αιτήσεις αύξσεως της χωρητικότητας ασφαλείας για σκάφη που περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα II. Συγκεκριμένα, υπό τις περιστάσεις αυτές, η κατάθεση των αιτήσεων αυτών αποτελεί περίπτωση η οποία μπορεί να τους διακρίνει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και να τους εξατομικεύσει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της εν λόγω αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 36, 41)

3. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους, δεν θέτει κανένα όριο όσον αφορά την ηλικία του σκάφους για το οποίο μπορεί να δοθεί αύξηση χωρητικότητας λόγω ασφαλείας. Η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή έννοια των βελτιώσεων δεν αναφέρεται σε βελτιώσεις ενός συγκεκριμένου σκάφους, αλλά του εθνικού στόλου. Δεν είναι επομένως απαραίτητο, για να εξασφαλισθεί ο επιδιωκόμενος με την απόφαση αυτή στόχος της διατηρήσεως των αλιευτικών αποθεμάτων εντός των

κοινοτικών υδάτων, να εξαιρεθούν τα νέα σκάφη από το καθεστώς της εν λόγω διατάξεως.

τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων, κριτήρια που δεν προβλέπει η εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία, υπερέβη τις αρμοδιότητές της.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη με την απόφασή της 2003/245, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον

(βλ. σκέψεις 46-47)